

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 czerwca 2023 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym
zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Jednocześnie upoważnia pana senatora Stanisława Gawłowskiego do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasady ustalania i tryb zatwierdzania taryf;”,
 - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) organ regulacyjny i jego zadania.”;
- 2) w art. 20:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok.”,
 - b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustalenie kosztów związanych z działalnością inwestycyjną w poprzednim roku obrachunkowym;”;
- 3) w art. 24 uchyla się ust. 6;
- 4) uchyla się art. 24b–24j;
- 5) po art. 24j dodaje się art. 24k i art. 24l w brzmieniu:

„Art. 24k. 1. Taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie.

3. Do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sprawdza, czy taryfy i plan zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy, i weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia.

5. Rada gminy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryf, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo o odmowie zatwierdzenia taryf, jeżeli zostały one sporządzone niezgodnie z przepisami.

6. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o zatwierdzeniu taryf albo niestwierdzenia nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, czas obowiązywania dotychczasowych taryf przedłuża się o 90 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

7. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego.

8. Rada gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług. Dopłatę gmina przekazuje przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu.

9. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ogłasza zatwierdzone taryfy w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie do 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1.

10. Jeżeli rada gminy nie podejmie uchwały w terminie, o którym mowa w ust. 5, taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzą w życie po upływie 70 dni od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie taryf.

11. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ogłasza w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty taryfy, o których mowa w ust. 7 lub 10, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem wejścia ich w życie.

12. Na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego rada gminy, w drodze uchwały, przedłuża czas obowiązywania dotychczasowych taryf, lecz nie dłużej niż o 1 rok.

13. W uzasadnieniu wniosku, o którym mowa w ust. 12, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące zakresu świadczonych usług oraz warunków ekonomicznych uzasadniających przedłużenie obowiązywania dotychczasowych taryf.

14. Do wniosku, o którym mowa w ust. 12, nie dołącza się szczegółowej kalkulacji cen i stawek opłat oraz planu.

15. Taryfy obowiązują przez 1 rok, z uwzględnieniem sytuacji, o których mowa w ust. 6, 7 i 12 oraz art. 24l ust. 2.

16. W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, ceny i stawki opłat wskazane w taryfach mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.

17. W sytuacji zmiany taryf, o której mowa w ust. 16, taryfy te wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

18. Do zmienionych taryf ust. 11 stosuje się odpowiednio.

Art. 24l. 1. W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest podejmowana na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ogłasza uchwalone ceny i stawki opłat w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1.”;

6) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o zatwierdzenie taryf oraz niezbędny zakres informacji zawartych w uzasadnieniu taryf, biorąc pod uwagę:

- 1) zestawienie cen i stawek opłat;
 - 2) kalkulację opłat;
 - 3) plan, o którym mowa w art. 21 ust. 1;
 - 4) informacje finansowe zawierające sprawozdania finansowe.”;
- 7) w art. 27a w ust. 3 uchyla się pkt 2;
- 8) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto stosuje taryfy:

- 1) nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia radzie gminy do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24k ust. 1, lub
- 2) zawyżając ceny lub stawki opłat zatwierdzone zgodnie z art. 24k ust. 5 lub zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o których mowa w art. 24k ust. 7 i 10.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza wójt (burmistrz, prezydent miasta) w drodze decyzji.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód gminy.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

5. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami zmniejszonej o podatki.

6. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wójt (burmistrz, prezydent miasta) może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, na kierownika przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, nieuiszczone w terminie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia

17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.¹⁾).”;

9) w art. 29:

- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) w ust. 6 uchyla się pkt 1,
- c) uchyla się ust. 7 i 8,
- d) w ust. 10 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1427 i 1492)”.

Art. 2. 1. Taryfy, o których mowa w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, zwane dalej „taryfami”, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc przez okres, na który zostały określone.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania taryfy, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do rady gminy o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta). Wniosek zawiera określenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, gminy, na terenie której działa to przedsiębiorstwo, gminy, na terenie której ma obowiązywać taryfa, oraz okresu obowiązywania taryfy. Do wniosku dołącza się projekt nowej taryfy oraz uzasadnienie. Przepisy art. 24k ust. 1 i 3–18 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Postępowania w sprawie skrócenia okresu obowiązywania taryfy wszczęte na podstawie art. 24j ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończone decyzją prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

Art. 3. 1. Do postępowań o zatwierdzenie taryfy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organ regulacyjny, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje dokumentację dotyczącą postępowania o zatwierdzenie taryfy, o której mowa

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1301, 1692, 1967, 2127, 2180, 2600, 2640 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 556, 614, 852, 1059 i 1130.

w ust. 1, wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) gminy, na terenie której obowiązywać ma taryfa, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Rada gminy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryfy albo o odmowie zatwierdzenia taryfy, o której mowa w ust. 1, w terminie 45 dni od dnia przekazania dokumentacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 4. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

Celem nowelizacji jest powrót do rozwiązań prawnych obowiązujących przed wprowadzeniem zmian w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537) nowelizacją z dnia 27 października 2017 r. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami w odniesieniu do taryf, zarówno realizacja zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, jak i nadzór nad wykonaniem tych zadań znajdują się ponownie w kompetencjach gminy.

Postanowieniami ustawy z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 2180) nowemu organowi regulacyjnemu, czyli właściwemu miejscowo dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie została przekazana część instrumentów prawnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które wcześniej należały do kompetencji gminy.

Najistotniejsze uprawnienia organu regulacyjnego dotyczą opiniowania projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz weryfikacji i oceny zasadności taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Obecnie przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu wnioski o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Podkreślenia wymaga, że taryfę określa się na okres 3 lat. Organ regulacyjny dokonuje oceny projektu taryfy oraz jego uzasadnienia, pod względem zgodności z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a także analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty związane ze świadczeniem usług, pod względem celowości ich ponoszenia, w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

Jeżeli wynik weryfikacji jest pozytywny, organ regulacyjny zatwierdza taryfę w drodze decyzji. W przypadku odmowy zatwierdzenia taryfy, organ regulacyjny w decyzji nakłada na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obowiązek przedłożenia poprawionego projektu taryfy lub poprawionego uzasadnienia, wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.

Za wydanie decyzji dotyczącej zatwierdzenia taryfy przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przewidują uiszczanie opłaty przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Obecnie wysokość opłaty to 500 zł.

Aktualny model funkcjonowania rynku w zakresie usług wodociągowo-kanalizacyjnych, szczególności w kwestii zasad ustalania i zatwierdzania taryf budzi sprzeciw i niezadowolenie znaczącej części przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, a co za tym idzie jednostek samorządu terytorialnego (usługi dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków świadczone są przede wszystkim przez zakłady budżetowe lub przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne funkcjonujące w formach spółek prawa handlowego, w których gmina jest większościamiowym bądź wyłącznym właścicielem). Podmioty te podkreślają, iż w ostatnich latach przedsiębiorstwa odczuły znaczny wzrost kosztów funkcjonowania, spowodowany zwłaszcza wzrostem kosztów energii elektrycznej oraz kosztów inwestycyjnych (wzrost cen na rynku robót budowlanych). Przedstawiciele środowiska podkreślają, że występująca, zwłaszcza w ostatnim roku, dynamika zmiany kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, spowodowała konieczność dostosowania planów finansowych do występujących warunków gospodarczych. W efekcie tego przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne występowały do organu regulacyjnego o skrócenie czasu obowiązywania dotychczasowych (ustalanych w 3-letniej perspektywie) taryf.

Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w trybie art. 24j w ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków występowały do organu regulacyjnego w wnioskiem o skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowych taryf. Podkreślenia wymaga, że organ regulacyjny w 2022 r. na 310 złożonych wniosków, wydał decyzję zatwierdzającą nowe taryfy jedynie w 30 przypadkach. W pozostałym zakresie wnioski zostały odrzucone lub są nadal procedowane.

Przedstawiciele środowiska postulują konieczność wyeliminowania problemów związanych z nieuzasadnionymi odmowami zatwierdzenia nowych taryf, w specjalnej

procedurze z art. 24j, oraz niewłaściwym procedowaniem przejawiającymi się długotrwałym rozpatrywaniem wniosków.

Istotą proponowanych w projekcie rozwiązań prawnych jest to, że to rada gminy, w drodze uchwały, zatwierdza taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, na podstawie przekazanego przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wniosku o zatwierdzenie taryfy, do którego dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych. Proces weryfikacji wniosków taryfowych i ich zatwierdzanie, tak jak w przypadku regulacji obowiązujących przed nowelizacją z dnia 27 października 2017 r., oparty jest na podziale kompetencji pomiędzy wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i radę gminy.

W myśl postanowień projektu ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określać będzie taryfę na okres 1 roku (dotychczas taryfy obowiązywały przez okres 3 lat).

Projekt ustawy porządkuje kwestie właściwości organów w zakresie wymierzania kar pieniężnych za stosowanie taryfy, która nie została zatwierdzona, oraz stosowanie taryfy w przypadku zawyżania cen lub stawek opłat, dostosowując je do zmian kompetencyjnych wprowadzanych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W art. 2 projektu proponuje się przepis intertemporalny przewidujący zachowanie w mocy dotychczasowych taryf. Przepis przewiduje również specjalną procedurę obejmującą możliwość skrócenia obowiązywania dotychczasowych taryf.

W art. 3 projektu wprowadzono przepis regulujący sprawy postępowań o zatwierdzenie taryfy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej nowelizacji.

Proponuje się, by ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia – takie rozwiązanie zapewni właściwemu ministrowi odpowiedni czas na przeprowadzenie procesu legislacyjnego w zakresie wydania nowego aktu wykonawczego (bądź znowelizowania obecnego rozporządzenia) w oparciu o przepis art. 25 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w brzmieniu nadawanym niniejszą ustawą nowelizującą.

Proponowane rozwiązanie zapewni także zachowanie odpowiednio długiej *vacatio legis*.

2. Założenia aktów wykonawczych

Zgodnie z § 32 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej wskazującym jedną z podstawowych reguł walidacyjnych rządzących obowiązywaniem aktów wykonawczych, dany akt wykonawczy traci moc obowiązującą w przypadku gdy następuje zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego w ten sposób, że zmienia się rodzaj aktu wykonawczego, zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym lub wytyczne dotyczące treści danego aktu. Utrata mocy obowiązującej następuje z dniem wejścia w życie przepisu zmieniającego treść przepisu upoważniającego. Skutkiem wejścia w życie nowego brzmienia art. 25 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków będzie utrata mocy obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, w przedmiocie określenia wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy. Wejście w życie niniejszej ustawy spowoduje konieczność zmiany regulacji podstawowych co do wymogów w zakresie informacji zawartych w uzasadnieniu taryf oraz związanych ze zmianą okresu, na który ustalane będą taryfy. Należy oczekiwać, że rozporządzenie będzie uwzględniało rozszerzenie w upoważnieniu ustawowym zawartym w proponowanym art. 25, niezbędnego zakresu informacji, które mają być zawarte z uzasadnieniu wniosku taryfowego.

3. Skutki i wyniki konsultacji

Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe oraz wyniki konsultacji są przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji. Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi są zamieszczone na senackiej stronie internetowej.

4. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: <i>ustawa o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków</i></p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: senator Stanisław Gawłowski</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Mirosław Reszczyński, główny legislator, tel. 22 694 93 64 <u>w zakresie OSR:</u> Katarzyna Majewska, główny ekspert, tel. 22 694 92 59</p>	<p>Data sporządzenia: 22 czerwca 2023 r.</p> <p>Źródło: komisje senackie</p> <p>Nr druku: 928, 928 S</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa ustawa *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*.

Przed nowelizacją ww. ustawy w 2017 r. realizacja zadań w opisywanym zakresie, jak i nadzór nad wykonaniem tych zadań znajdowały się w **kompetencjach gminy**. Taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków **podlegały zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy**, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług. Wniosek o zatwierdzenie taryfy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przedstawiało wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryfy w życie. **Taryfa była określana na 1 rok.**

W celu wyeliminowania problemów związanych z niewłaściwym funkcjonowaniem rynku usług w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, sygnalizowanych m.in. przez Najwyższą Izbę Kontroli¹, uchwalono ustawę z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*² i wprowadzono nowy (obowiązujący do dziś) model funkcjonowania tego rynku, zgodnie z którym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków **na okres 3 lat**, zaś taryfa podlega zatwierdzeniu przez **organ regulacyjny**, czyli właściwego miejscowo dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wyłączeniem taryfy zmienionej w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Organ regulacyjny, w drodze decyzji administracyjnej, zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia taryfy w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku. Za wydanie decyzji zatwierdzającej taryfę przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ponosi opłatę w wysokości 500 zł.

Ustawa przewiduje również w uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, **możliwość skrócenia** – na wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego – **okresu obowiązywania taryfy**.

Obecny model funkcjonowania rynku w zakresie usług wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności kwestia zasad ustalania i zatwierdzania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków **budzi zastrzeżenia znacznej części przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz jednostek samorządu terytorialnego** (gmin), które są wyłącznym lub większościowym właścicielem tych przedsiębiorstw.

Podmioty te zwracają uwagę na kwestię terminowości oraz długości postępowania związanego z zatwierdzeniem taryfy (wysoki wskaźnik nierozpatrzonych wniosków o skrócenie okresu obowiązywania taryfy i decyzji odmownych w tym przedmiocie) oraz zbyt długi okres obowiązywania taryf, co w dzisiejszych warunkach gospodarczych (wobec wysokiej inflacji, w tym wzrostu cen energii, gazu i materiałów) prowadzi do tego, że przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Szczegółową informację na temat wyników finansowych przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, uwzględniającą dane GUS oraz ankietę przeprowadzoną przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie”, zawiera załącznik do OSR.

¹ Najwyższa Izba Kontroli, *Informacja o wynikach kontroli. Kształtowanie cen usług za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków*, Nr ewid. 20/2016/P/15/101/LSZ, 2015

² Uzasadnienie do ustawy z dnia 27 października 2017 r. *o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw*

Według informacji przedstawionych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w 2022 r. z wnioskiem o skrócenie okresu obowiązywania taryfy wystąpiło 310 podmiotów, wydano 30 decyzji pozytywnych, 138 – odmownych, zaś 107 spraw tego typu było w toku. Zestawienie danych dotyczących liczby wniosków o skrócenie okresu obowiązywania taryfy zaprezentowano w poniższej tabeli

Tabela 1. Liczba wniosków o skrócenie okresu obowiązywania taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków w latach 2018–2022

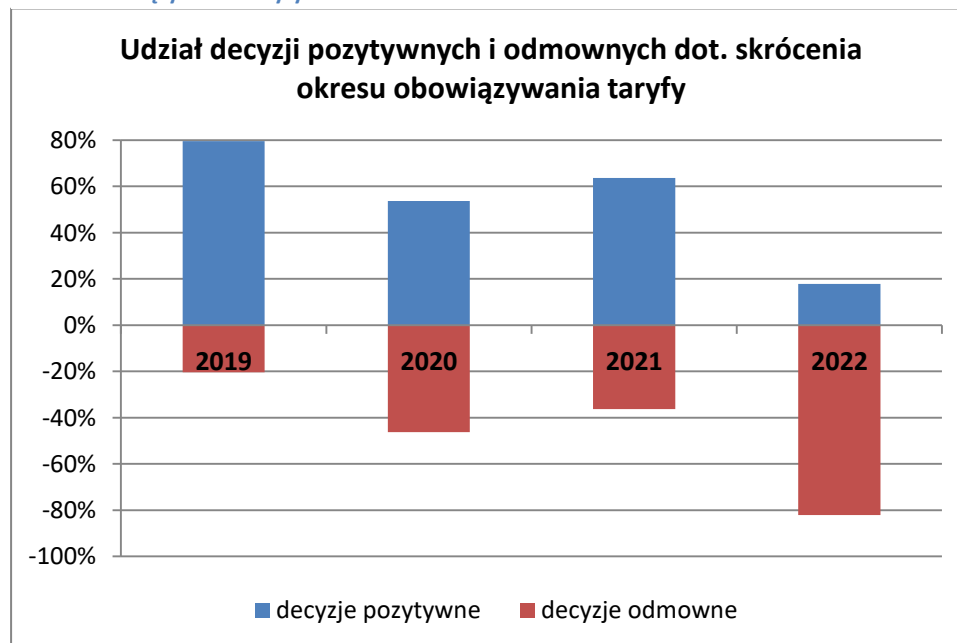
Rok	Liczba wniosków	Liczba decyzji pozytywnych	Liczba decyzji odmownych	Liczba wniosków pozostających w rozpatrzeniu
2018	3	0	0	3
2019	239	109	28	79
2020	318	145	125	58
2021	56	7	4	55
2022	310	30	138	107
Razem	926	291	295	302

Źródło: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Komentarz do danych: W uproszczeniu można przyjąć, że pierwsze 3-letnie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków według znowelizowanych przepisów ustawy określono w 2018 r. (obowiązywały do 2020 r.). Kolejnym rokiem, w którym określono nowe taryfy był 2020/2021. Stąd niska liczba składanych wniosków o skrócenie okresu obowiązywania taryfy w 2018 i 2021 roku.

Ponadto, należy zauważyć, że w 2022 r., kiedy odnotowano najwyższy w ostatnich latach poziom inflacji³, nastąpił gwałtowny spadek udziału decyzji pozytywnych oraz wzrost udziału decyzji negatywnych w ogólnej liczbie decyzji wydawanych w przedmiocie wniosku o skrócenie okresu obowiązywania taryfy.

Wykres 1. Udział decyzji pozytywnych i negatywnych w ogólnej liczbie decyzji dot. skrócenia okresu obowiązywania taryfy

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

³ Według danych GUS roczny wskaźnik inflacji w 2022 r. wyniósł 114,4; dla porównania w 2021 r. wyniósł 105,1, a w 2020 r. – 103,4.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest przywrócenie na gruncie ustawy o *zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* regulacji obowiązujących przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 października 2017 r., polegających w szczególności na:

- 1) zatwierdzeniu taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków przez radę gminy w drodze uchwały, po uprzednim sprawdzeniu wniosku o zatwierdzenie taryfy przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 2) skróceniu terminu na przekazanie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wniosku o zatwierdzenie taryfy do właściwego organu ze 120 dni do 70 dni;
- 3) zniesieniu opłaty ponoszonej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne za wydanie decyzji o zatwierdzeniu taryfy;
- 4) skróceniu okresu obowiązywania taryfy z 3 lat do 1 roku;
- 5) ograniczeniu do 1 roku okresu, za który przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ustala koszty związane z działalnością inwestycyjną na potrzeby ustalenia taryfy;
- 6) powierzeniu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) kompetencji w zakresie nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, które stosują taryfy niezatwierdzone przez radę gminy lub zawiązują ceny lub stawki opłat;
- 7) przedłużaniu z mocy prawa dotychczasowych taryf o 90 dni w przypadku nieważności uchwał o zatwierdzeniu taryf.

Ponadto przewiduje się zachowanie w mocy dotychczasowych taryf, dając możliwość skrócenia okresu ich obowiązywania i zatwierdzenia nowych taryf na podstawie znowelizowanych przepisów.

Oczekiwany efekt regulacji będzie przywrócenie organom gmin kompetencji związanych z zatwierdzeniem taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, a tym samym uelastycznienie i skrócenie samego procesu zatwierdzenia taryf oraz poprawa sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podstawowe wymagania dotyczące regulacji rynku usług wodno-kanalizacyjnych określa Ramowa Dyrektywa Wodna, czyli Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. *ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej* (zwana dalej: „Dyrektywą”). Celem Dyrektywy jest przede wszystkim ochrona wód powierzchniowych, podziemnych, śródlądowych i przejściowych, przywrócenie ekosystemów w tych częściach wód i w ich pobliżu, zmniejszenie poziomu zanieczyszczenia części wód oraz **zapewnienie zrównoważonego wykorzystania wód przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa**. Dyrektywa określa m.in. wymagania dotyczące regulacji rynku usług wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności poprzez wprowadzenie zasady zwrotu kosztów usług wodnych w celu wydajnego wykorzystania zasobów oraz zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”⁴.

Dyrektywa nie zawiera jednak szczegółowych zasad ustalania taryf za dostarczanie wody. Zasada „zwrotu kosztów” może być stosowana w różny sposób w zależności od podejścia przyjętego przez państwo członkowskie. Dyrektywa nie określa także wymagań dotyczących struktury taryfy oraz procesu składania wniosku taryfowego przez usługodawcę i jego zatwierdzenia przez właściwy organ. Każde państwo członkowskie może uregulować tę kwestię w inny sposób. Ponadto **brak jest przepisów określających maksymalne okresy obowiązywania/aktualizowania taryf** za dostarczanie wody oraz dotyczących **organu zatwierdzającego taryfy** – w poszczególnych państwach UE są to gminy, samorządy regionalne, regionalne organy regulacyjne, odpowiednie ministerstwa lub krajowe organy regulacyjne⁵.

Badania ram regulacyjnych dotyczących zatwierdzenia taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków w poszczególnych państwach europejskich zrzeszonych w Europejskim Stowarzyszeniu Regulatorów (WAREG), pokazują, że w przypadku 18 z 24 członków WAREG biorących udział w badaniu, tj. Bułgarii, Gruzji, Albanii, Malty, Łotwy, Litwy, Estonii, Belgii/Flandrii, Brukseli, Polski, Włoch, Armenii, Macedonii Północnej, Szkocji, Anglii i Walii, Irlandii, Kosowa, Mołdawii, uprawnienia do zatwierdzenia taryfy posiadają krajowe organy regulacyjne, a od decyzji organu regulacyjnego można odwołać się tylko do sądu⁶.

⁴ EUR-Lex, Dobra jakość wody w Europie (dyrektywa wodna UE), on-line: <https://eur-lex.europa.eu/PL/legal-content/summary/good-quality-water-in-europe-eu-water-directive.html> [dostęp: 21-04-2023]

⁵ WAREG (European Water Regulators), *Tariff Regulatory Frameworks in Warg Member Countries*, 2019

⁶ *Tamże*

W przypadku Hiszpanii, Czarnogóry i Chorwacji taryfy są zatwierdzane na szczeblu lokalnym przez gminy, w Rumunii – na szczeblu lokalnym i regionalnym przez jednostki administracji gminnej/władze ds. rozwoju międzygminnego, natomiast na Węgrzech – przez właściwego ministra, przy czym w Rumunii i na Węgrzech organy regulacyjne doradzają właściwemu organowi przed podjęciem decyzji w sprawie taryf. W Czarnogórze organ regulacyjny zatwierdza projekt taryfy, a ostateczną akceptację wydaje gmina. W Hiszpanii tworzone są regionalne komisje interwencyjne w celu monitorowania i przeglądu procesu zatwierdzania taryf przez lokalne gminy. W przypadku Chorwacji krajowy organ regulacyjny zapewnia kontrolę *ex post* z mocą uchylecia decyzji taryfowej gminy⁷.

Jeżeli chodzi o **okres obowiązywania taryfy** to na ogół waha się on **od 1 roku do 6 lat**. W większości przypadków, gdy okres obowiązywania taryfy jest dłuższy niż rok, wprowadzono możliwość „planowanej” bądź „nieplanowanej aktualizacji taryfy”⁸. Szczegółowe informacje dotyczące długości okresu obowiązywania taryf w poszczególnych państwach przedstawiono w poniższej tabeli:

Tabela 2. Długość okresu obowiązywania taryf w poszczególnych państwach członkowskich WAREG

Państwo	Długość okresu regulacyjnego	Planowana aktualizacja taryfy w trakcie okresu regulacyjnego	Możliwość nieplanowanej aktualizacji taryfy w trakcie okresu regulacyjnego
Bułgaria	5 lat	coroczna	tak
Gruzja	3 lata	na wniosek	tak
Albania	1 rok	brak	nie
Hiszpania	brak danych		
Czarnogóra	1 rok	brak	nie
Węgry	1 rok	brak	nie
Rumunia	1 rok	coroczna (w oparciu o inflację)	w zależności od przypadku
Malta		brak	nie
Łotwa		brak	nie
Litwa	3 lata	coroczna	tak
Estonia	1 rok	na wniosek	tak
Belgia/Flandria – dostarczanie wody	6 lat	coroczna	tak
Belgia/Flandria – odbiór ścieków	1 rok	brak	nie
Belgia/Bruksela	2 lata	coroczna	nie
Chorwacja	brak danych		
Polska	3 lata	brak	tak
Włochy	4 lata	co 2 lata	tak
Armenia	15 lat	coroczna	tak
Macedonia Północna	3 lata	coroczna	tak
Wielka Brytania/Szkocja	6 lat	coroczna	tak
Wielka Brytania/Anglia i Walia	5 lat	coroczna	tak
Irlandia	5 lat	brak danych	
Kosowo	3 lata	coroczna	tak
Mołdawia	5 lat	coroczna	tak

Źródło: Opracowanie własne na podstawie WAREG (European Water Regulators), Tariff Regulatory Frameworks in Wareg Member Countries, 2019

⁷ Tamże

⁸ Tamże

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne	Według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r. w dziale PKD „Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody” zarejestrowanych było 1 927 przedsiębiorstw.	GUS, <i>Zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON, 2021 r.</i>	<ul style="list-style-type: none"> Większa elastyczność w określaniu taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (krótszy okres obowiązywania taryfy). <ul style="list-style-type: none"> Skrócenie okresu pozostałego do upływu okresu obowiązywania taryfy, w którym należy przekazać wniosek o zatwierdzenie nowej taryfy. Zniesienie opłaty za wydanie decyzji o zatwierdzeniu taryfy.
Rady gmin	2 477 gmin (stan na 1 stycznia 2023 r.)	GUS, <i>Rejestr TERYT</i>	Zatwierdzanie – w drodze uchwały – taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.
Wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast)			<ul style="list-style-type: none"> Sprawdzanie wniosków o zatwierdzenie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. <ul style="list-style-type: none"> Nakładanie kar pieniężnych na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, które stosują taryfy niezatwierdzone przez radę gminy lub zawiżają ceny lub stawki opłat.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przesłany w dniu 9 marca 2023 r. do zaopiniowania Ministrowi Finansów, Ministrowi Infrastruktury, Ministrowi Klimatu i Środowiska, Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Krajowej Radzie Regionalnych Izb Obrachunkowych, Izbie Gospodarczej „Wodociągi Polskie”, Śląskiemu Związkowi Gmin i Powiatów, Unii Metropolii Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Związkowi Miast Polskich, Związkowi Polskich Samorządów, Związkowi Powiatów Polskich, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Business Centre Club, Federacji Konsumentów, Konfederacji Lewiatan, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Fundacji EkoRozwoju, Fundacji Greenpeace Polska, Fundacji WWF Polska, Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. Termin nadsyłania opinii ustalono na dzień 29 marca 2023 r.

Minister Finansów poinformował, iż przekazał – zgodnie z właściwością – prośbę o zaopiniowanie projektu do Ministra Infrastruktury.

Minister Infrastruktury (MI) negatywnie ocenił projekt. Zwrócił m.in. uwagę, że zaproponowane w opiniowanym projekcie ustawy rozwiązania są zbieżne z rozwiązaniami, które obowiązywały do dnia 12 grudnia 2017 r. i które to „nie chroniły w wystarczającym stopniu odbiorców usług (w tym mieszkańców) przed systematycznym wzrostem cen”. Zdaniem MI „[p]rojektowane przepisy nie zabezpieczają w właściwy sposób ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen”. Wątpliwości Ministra budzi również fakt, iż „w projekcie ustawy nie wskazano wyspecjalizowanego organu, który będzie posiadał kompetencje do rzetelnej i bezstronnej weryfikacji, analizy i oceny projektowanych taryf”. Ponadto MI zwrócił uwagę, że „[p]rojektowane przepisy nie regulują całościowo procedury zatwierdzania taryf”, a także że w projektowanej ustawie nie wskazano procedury odwoławczej dla przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w przypadku odmowy zatwierdzenia taryfy przez radę gminy oraz od decyzji w sprawie kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

Minister Klimatu i Środowiska wyraził swój sprzeciw wobec projektowanych zmian, popierając „utrzymanie aktualnie obowiązującego modelu z ewentualnym dalszym poszerzeniem kompetencji Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie taryfikacji, np. oceny dywidend przekazywanych z działalności wodociągów do samorządów”.

Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Saldo ogółem	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na budżet państwa.</p> <p>Regulacja będzie miała wpływ na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne działające w formie samorządowych zakładów budżetowych⁹, zaliczane do sektora finansów publicznych (wpływ na te przedsiębiorstwa omówiono w pkt 7 OSR).</p> <p>Projektowane rozwiązania będą miały również pośredni wpływ na jednostki samorządu terytorialnego (gminy), które są większościowym lub wyłącznym udziałowcem przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych działających w formie spółek prawa handlowego. Można przypuszczać, że rozwiązania te zniwelują negatywne konsekwencje dla gmin, związane z ponoszeniem przez ww. przedsiębiorstwa strat finansowych.</p> <p>Projekt zakłada ponadto przywrócenie gminom kompetencji związanych z zatwierdzaniem taryf na zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (w szczególności opiniowanie wniosków taryfowych przez wójta i wydawanie decyzji taryfowych w drodze uchwały rady gminy), co z kolei spowoduje wzrost obciążenia pracą urzędów gmin i ewentualny wzrost kosztów z tego tytułu, z tym że można przypuszczać, iż wzrost ten będzie <u>nieznaczny</u>, ponieważ na terenie jednej gminy działa niewielka liczba przedsiębiorstw (często tylko jedno), zaś wnioski o zatwierdzenie taryfy będą składane raz w roku, a zatem w skali całego budżetu gminy ewentualny wzrost wydatków będzie nieistotny.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2023 r.)	duże przedsiębiorstwa	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.

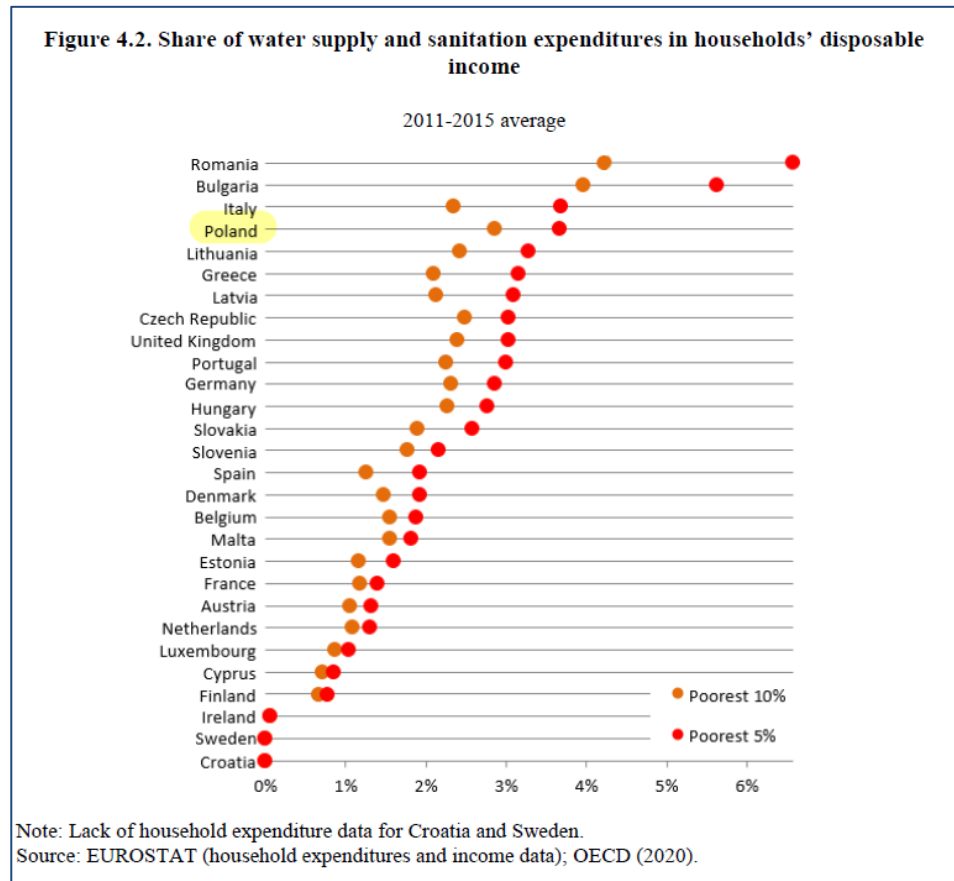
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw, w tym klasyfikowanych w sektorze mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, świadczących usługi wodociągowo-kanalizacyjne.</p> <p>Regulacja zakłada skrócenie okresu obowiązywania taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków z 3 lat do 1 roku, co zapewni przedsiębiorstwom wodociągowo-kanalizacyjnym większą elastyczność w kształtowaniu taryf oraz lepsze dostosowanie do aktualnych warunków otoczenia gospodarczego, a tym samym ograniczenie strat finansowych.</p> <p>Jednocześnie skrócenie okresu obowiązywania taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków z 3 lat do 1 roku spowoduje mniejszą stabilność cenową oraz prawdopodobnie szybszy wzrost cen wody i ścieków, co z kolei będzie miało negatywny wpływ na budżety gospodarstw domowych.</p>
--	---

⁹ Usługi wodociągowo-kanalizacyjne świadczone są przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne działające w formie samorządowych zakładów budżetowych lub spółek prawa handlowego, w których większościowym lub wyłącznym udziałowcem jest gmina.

W literaturze wskazuje się, że wysokość taryf za wodę wywołuje konsekwencje społeczne, w szczególności dostęp do bezpiecznej wody i urządzeń sanitarnych jest zagrożony kosztami, które mogą być nadmierne dla grup społecznych znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i marginalizowanych, m.in. zagrożonych skrajnym ubóstwem, czy gospodarstw domowych, w których żyją osoby chore lub z niepełnosprawnościami, a dostęp do bezpiecznej wody oraz urządzeń sanitarnych jest podstawowym prawem człowieka¹⁰.

Należy również wskazać, że udział wydatków za wodę i ścieki w ogólnym budżecie polskich gospodarstw domowych charakteryzuje się jednym z najwyższych odsetków wśród innych państw UE. Podobny udział występuje we Włoszech, a wyższy tylko w Bułgarii i Rumuni. Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawiono na poniższym wykresie.

Wykres 2. Udział wydatków za wodę i ścieki w dochodzie do dyspozycji gospodarstw domowych

Źródło: OECD, *Addressing the social consequences of tariffs for water supply and sanitation*, Environment Working Paper No. 166, 2020

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

¹⁰ OECD, *Addressing the social consequences of tariffs for water supply and sanitation*, Environment Working Paper No. 166, 2020

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Projektowana regulacja zakłada skrócenie okresu pozostałego do końca obowiązywania taryfy, w którym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne musi złożyć wniosek o zatwierdzenie nowej taryfy (ze 120 do 70 dni).</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Brak wpływu.</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Projektowana regulacja w <u>długim okresie</u> może mieć pozytywny wpływ na środowisko naturalne. Prawdopodobny szybszy wzrost cen za dostarczanie wody oraz odprowadzanie ścieków, będzie skłaniać gospodarstwa domowe do mniejszego zużycia wody.</p> <p>Przykładem pozytywnego wpływu wysokości taryf za dostarczanie wody na jej konsumpcję jest Dania, w której taryfy za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków od 1992 r. kształtowane są w oparciu o podejście pełnej rekompensaty kosztu ekonomicznego i środowiskowego. W latach 1993–2004 ceny za dostarczanie wody w Danii wzrosły o 54%, co doprowadziło do ogólnego zmniejszenia zużycia wody w przeliczeniu na 1 osobę ze 155 do 125 litrów na dzień. W 2015 r. zużycie wody w Danii w przeliczeniu na 1 osobę kształtowało się na poziomie 106 litrów na dzień¹¹.</p>
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
<p>Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.</p>	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
<p>Projektowana regulacja powinna podlegać ewaluacji po 3 latach funkcjonowania w zakresie wpływu na sytuację finansową przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz kształtowanie się taryf za dostarczanie wody oraz odprowadzanie ścieków.</p>	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	
<p>Sytuacja finansowa przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych.</p>	

¹¹ OECD, *op. cit.*

Sytuacja finansowa przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych

Zgodnie z informacją półroczną GUS o wynikach finansowych przedsiębiorstw niefinansowych¹², w I półroczu 2022 r. badane przedsiębiorstwa, zarejestrowane w dziale PKD „Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody” (łącznie 404 podmioty) odnotowały stratę ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów w łącznej wysokości 34,2 mln zł. 141 przedsiębiorstw (około 35% wszystkich badanych w tym dziale PKD) odnotowało zysk netto w łącznej wysokości 205,3 mln zł, zaś 263 przedsiębiorstwa (około 65% wszystkich badanych w tym dziale PKD) odnotowało stratę netto w łącznej wysokości 130,9 mln zł.

Tabela 3. Wyniki finansowe przedsiębiorstw w dziale PKD „Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody” po I półroczu 2022 r.

Wyszczególnienie	Jednostka	Wartość	Odsetek badanych przedsiębiorstw w dziale „Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody”
Liczba badanych przedsiębiorstw w dziale PKD „Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody”		404	
Wynik finansowy ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	mln zł	-34,2	
Wynik finansowy brutto	mln zł	113,6	
Zysk brutto	mln zł	241,7	
Liczba jednostek z zyskiem brutto		146	36,1%
Strata brutto	mln zł	128,1	
Liczba jednostek ze stratą brutto		258	63,9%
Obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego brutto	mln zł	39,1	
Wynik finansowy netto	mln zł	74,4	
Zysk netto	mln zł	205,3	
Liczba jednostek z zyskiem netto		141	34,9%
Strata netto	mln zł	130,9	
Liczba jednostek ze stratą netto		263	65,1%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie GUS, Wyniki finansowe przedsiębiorstw niefinansowych 01-06 2022 r., 2022

Z kolei według informacji ankietowych pozyskanych przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie” ze 170 przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych¹³ ponad 80% ankietowanych przedsiębiorstw w 2022 r. poniosło stratę z działalności podstawowej. Dla porównania w 2021 r. stratę poniosło około 62% ankietowanych przedsiębiorstw. W związku z trudną sytuacją finansową 90% ankietowanych podmiotów zadeklarowało wstrzymanie inwestycji i ograniczanie remontów, natomiast 40% podmiotów – konieczność zaciągnięcia dodatkowych zobowiązań finansowych¹⁴.

¹² GUS, Wyniki finansowe przedsiębiorstw niefinansowych 01-06 2022 r., 2022

¹³ Ankietę przeprowadzono w styczniu 2023 r.

¹⁴ Pismo Izby Gospodarczej „Wodociągi Polskie” z dnia 28 marca 2023 r. nr 23/168/LEG-K skierowane do Przewodniczącego senackiej Komisji Ustawodawczej

Ponadto, w związku z koniecznością urealnienia taryf ze względu na obecne otoczenie makroekonomiczne, 40% ankietowanych przedsiębiorstw do stycznia 2023 r. wystąpiło już z wnioskiem o skrócenie okresu obowiązywania taryfy, zaś kolejne 49% zadeklarowało, że planuje taki wniosek złożyć w 2023 r. Jako przyczynę konieczności skrócenia okresu obowiązywania taryfy przedsiębiorstwa najczęściej wskazywały: wzrost kosztów energii (około 78% ankietowanych), wzrost kosztów wynagrodzeń (62% ankietowanych), wzrost kosztów materiałów (60% ankietowanych), inflację (60% ankietowanych) oraz wzrost kosztów usług obcych (około 48% ankietowanych)¹⁵.

Z ankiety wynika, że jedynie 12% złożonych wniosków zostało zaakceptowanych przez organ regulacyjny Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, a 50% podmiotów uzyskało odpowiedź odmowną. Pozostałe 38% wniosków do czasu przeprowadzenia ankiety nie zostało jeszcze rozpatrzonych. Organ regulacyjny w decyzjach o odmowie skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy najczęściej powoływał się na brak właściwego uzasadnienia wniosku taryfowego (w około 78% przypadków), a także na naruszenie przepisów § 3 rozporządzenia taryfowego (w około 53% przypadków)¹⁶.

¹⁵ *Tamże*

¹⁶ *Tamże*